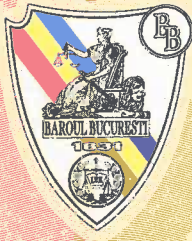

BAROUL BUCUREȘTI

Forma de exercitare a profesiei CABINET AVOCAT

ÎMPUTERNICIRE AVOCAȚIALĂ

Seria B 1463480 120/18

Domnul/doamna avocat CLAUDIA M. POSTELNICESCU se împuternicește de către clientul SOCIETATEA ACADEMICA ROMÂNĂ (SAR) prin SIMONA ERNU, DIRECTOR.

în baza contractului de asistență juridică nr. 898088 din 29.06.2018, să exercite următoarele activități:

ASISTENȚĂ JURIDICĂ, FORMULARE APĂRĂRI, REDACTARE ACTE

și să asiste/să reprezinte clientul în fața TMB - SECȚIA A IV - A CIVILĂ

Data 29.06.2018

CLIENT REPREZENTANT

(semnătura)

Atest identitatea părților, conținutul și data contractului de asistență juridică în baza căruia s-a emis prezenta împuternicire

FORMA DE EXERCITARE A PROFESIEI

prin avocat

(semnătura și stampila)

*Semnătura nu este necesară în situația în care forma de exercitare a profesiei de avocat atestă identitatea părților, a conținutului și data contractului de asistență juridică în baza căruia s-a emis prezenta împuternicire.

**Semnătura avocatului și aplicarea ștampilei nu sunt necesare în situația în care prezenta împuternicire avocațială este semnată de către client sau reprezentantul acestuia.

CLAUDIA M. POSTELNICESCU
CABINET INDIVIDUAL DE AVOCATURĂ
STR. MIRCEA VULCĂNESCU NR. 51, AP. 1, SECTOR 1, BUCUREȘTI
Telefon: +40 763 672 164; +40 21 310 25 65
E-mail: cpostelnicescu@cpacj.ro; www.cpacj.ro

CĂTRE: TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Bd. Unirii nr. 37, Sector 3
SECȚIA A IV-A CIVILĂ
COMPLET F 16
DOSAR NR. 19359/3/2018

Doamna/Domnule Președinte,

Subscrisa, **SOCIETATEA ACADEMICĂ ROMÂNĂ (SAR) - Proiectul Alianța pentru o Românie Curată**, cu domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat "Claudia M. Postelnicescu", reprezentant legal, cu sediul profesional în str. Mircea Vulcănescu nr. 51B, ap. 1, sector 1, București, unde doresc să mi se comunice toate actele procesuale, în calitate de pârâtă

în contradictoriu cu

MIRCEA NICOLAE COTOROȘ, reprezentat de SCA "Mitroi, Damian, Șerbu, Șerban", cu sediul profesional în str. Gala Galaction nr. 75, Sector 1, București, în calitate de reclamant

formulez, în temeiul art. 205 C.pr.civ.

ÎNTÂMPINARE

la cererea de chemare în judecată, prin care vă solicităm:

1. respingerea acțiunii ca inadmisibilă, pe cale de excepție, acțiunea fiind introdusă după prescrierea dreptului material la acțiune, respectiv împotriva unei persoane lipsită de calitate procesuală pasivă;
2. pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reclamantul nefăcând dovada celor susținute în cerere;
3. plata cheltuielilor de judecată

I. Apărări formulate pe cale de excepție

Excepția prescrierii dreptului material la acțiune

Reclamantul a cerut instanței obligarea pârâtei la:

- a) retragerea articolului *Apărați-l pe Nelu Neacșu*, publicat pe site-ul *România Curată* (www.romaniacurata.ro) la data de 28.01.2014, preluat din sursa *Riscograma*;
- b) retragerea articolului *Ar trebui investigate contractele firmelor lui Sebastian Ghiță?*, publicat pe site-ul *România Curată*, la data de 27. 01. 2014, preluat din sursa *Riscograma*;
- c) retragerea articolului *Asocieri mai mult și mai puțin secrete. Cine a protejat firmele lui Ghiță și Vlădescu în afacerile lor cu softurile pentru spitale? (II)*, publicat la data de 25.06.2015, autor Daniel Befu.

Reclamantul pretinde existența unui prejudiciu moral, așadar nepatrimonial, prin atingerea adusă unui drept nepatrimonial (dreptul la viață privată și demnitate) care, prin natura legii, sunt imprescriptibile. Însă reclamantul nu face o astfel de dovadă, a atingerii vreunui drept nepatrimonial, nici a existenței vreunui prejudiciu, în consecință considerăm că operează termenul general de prescripție de 3 ani, care curge, conform art. 2523 C.civ., *"de la data la care titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui"*.

Solicităm instanței să constate dreptul la exercitarea acțiunii prescris, calculat de la data la care reclamantul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască nașterea acestui drept la acțiune, și anume 24 ianuarie 2014, 27 ianuarie 2014, respectiv 25 iunie 2015 și să respingă acțiunea ca inadmisibilă.

Excepția lipsei calității procesuale pasive a Societății Academice Române (SAR)

Calitatea procesuală pasivă înseamnă a identifica persoana împotriva căreia acțiunea se îndreaptă, în sensul de a exista identitate între persoana pârâtei subscribe și a obligației în raportul juridic, ceea ce în cazul de față nu există. SAR - *Proiectul Alianța pentru o Românie Curată* nu avea, la data preluării articolelor indicate de reclamant, nicio relație contractuală cu site-ul *Riscograma* și nici cu pârâtul Lucian Davidescu, autorul articolelor în cauză. Lucian Davidescu era, la acea dată, un colaborator extern, ca mulți alți autori/jurnaliști publicați sau preluați de platforma *România Curată*.

Reclamantul a arătat în cererea de chemare în judecată, pe mai multe pagini, cum pârâtul Lucian Davidescu a publicat pe propria sa platformă, *Riscograma*, mai multe articole în care apărea și numele reclamantului, care ulterior au fost preluate și de alte platforme și publicații, printre care și de platforma *România Curată*, deținută de *Alianța pentru o Românie Curată*. Reclamantul nu a făcut însă dovada existenței unui raport de prepușenie, în sensul art. 1373 alin. 2 C. civ., care presupune că:

"Este comitent cel care, în virtutea unui contract sau în temeiul legii, exercită direcția, supravegherea și controlul asupra celui care îndeplinește anumite funcții sau însărcinări în interesul său sau al altuia".

În teoria și practica juridică reclamantul este obligat să justifice calitatea procesuală pasivă a pârâtului, ceea ce reclamantul Mircea Nicolae Cotoroș nu a făcut, conform art. 194 lit. c

și d din C.pr.civ. Nu există o corespondență între pârâtă și calitatea procesuală în care a fost chemată în această instanță (pârâtă) și nu este nici subiect al raportului juridic litigios, nefiind comitent al prepusului, temeiul acțiunii fiind răspunderea pentru fapta ilicită, în cazul subscrisei, răspunderea comitentului pentru fapta prepusului, în temeiul art. 1373 alin.1 C. civ., pentru care reclamantul cere daune:

”Comitentul este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.”

În cazul de față, SAR nu a solicitat nicidecum autorului Lucian Davidescu să facă sau să nu facă ceva, într-un anumit sens sau în altul, nu i-a trasat niciun fel de atribuții și acesta nu avea nicio funcție încredințată de către conducerea SAR la data publicării investigațiilor sale, în ianuarie 2014; el a devenit editor coordonator pe platforma *România Curată* în decembrie 2017. La data la care articolele de investigație de presă au fost publicate de către autorul Lucian Davidescu pe site-ul *Riscograma* și ulterior pe alte platforme, printre care și *România Curată*, pârâtul nu se va afla în nicio relație contractuală cu SAR; ca și în cazul altor investigații de presă sau articole pe tema corupției, platforma *România Curată* a preluat aceste informații și materiale de presă. Reclamantul nu a făcut de altfel dovada în sensul: 1) existenței unui raport de prepușenie; 2) existenței unei fapte ilicite; 3) existenței unui prejudiciu.

În speță, autorul-pârât Lucian Davidescu nu se afla sub direcția, supravegherea sau controlul subscrisei-pârâte și nu îndeplinea nicio funcție sau însărcinare în interesul subscrisei sau al altuia. Investigațiile jurnalistice, așa cum funcționează acestea în toată țările, sunt preluate din spațiul public de către orice persoană sau platformă interesată de subiect, nu există niciun fel de raport de muncă sau subordonare între părți.

Mai mult decât atât, alin. 3 al art. 1373 C.civ. arată: *”Comitentul nu răspunde dacă dovedește că victima cunoștea sau, după împrejurări, putea să cunoască, la data săvârșirii faptei prejudiciabile, că prepusul a acționat fără nicio legătură cu atribuțiile sau scopul funcțiilor încredințate”*, ceea ce înseamnă că, chiar dacă la data introducerii cererii de chemare în judecată pârâtul Lucian Davidescu se află într-un raport de muncă, ca editor-coordonator, cu subscrisa SAR, din luna decembrie 2017, la data presupusei fapte ilicite, acesta a acționat complet autonom, fără a fi subordonat subscrisei.

Reclamantul nu a făcut dovada faptei ilicite, nu făcut dovada prejudiciului cauzat și, de altfel, nu menționează subscrisa SAR decât la începutul și sfârșitul cererii de chemare în judecată. Reclamantul nu a arătat de ce nu a chemat în judecată, pe aceleași considerente, pe deținătorii tuturor celorlalte publicații care au preluat și distribuit anchetele jurnalistice menționate, și anume *România Liberă* -www.romanalibera.ro, *Curierul* - curierul.ro, www.jurnalul-manipularii.blogspot.ro, www.portalulrevolutiei.ro, www.coruptia.ro, deși pretinde că i s-a produs un prejudiciu ”imens” privind imaginea și că are reputația ”distrusă”.

În consecință, vă solicităm să admiteți excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei SAR și să respingeți acțiunea ca inadmisibilă în ceea ce o privește pe subscrisa, fiind un terț în raportul juridic litigios dedus judecății acestei instanțe și nefiindu-i opozabile cele invocate¹.

II. Apărări pe fondul cauzei

În fapt, reclamantul a făcut mai multe afirmații neconforme cu situația de fapt, astfel:

1) Referitor la pct. 5, 6, 9 și 12 din susținerile reclamantului

Jurnaliștii de investigație au libertatea de a-și proteja sursele și de a-și strânge informațiile în orice mod care respectă criteriile deontologice ale profesiei și legile. În speță, autorul Lucian Davidescu a preluat din spațiul public documente deja existente, extrase de hackerul Guccifer, care erau de interes public, întrucât scoteau la iveală relații de corupție dintre șeful unui serviciu de informații și oameni din mediul de business afiliați acestui serviciu, deja extrem de cunoscuți în mass media, prin multiple conexiuni politice și dosare penale (ne referim la Sebastian Ghiță), deci subiectul în cauză suscita cel mai înalt nivel de importanță, din punct de vedere jurnalistic. Jurisprudența CEDO în materie a arătat că linia de demarcație între acuzațiile de vătămare ale reputației și vieții private la adresa jurnaliștilor este exact interesul public.

Autorul articolului, pârâatul Lucian Davidescu nici măcar nu îl viza pe reclamant, el apare doar colateral în cadrul investigației de presă al cărui subiect era domnul Liviu Maior, șeful SRI și domnul Sebastian Ghiță, om de afaceri cu conexiuni neortodoxe cu aceste servicii. Mai mult decât atât, astfel cum știm deja din presă și din dosarele penale ale domnului Ghiță, suspiciunea că acesta își folosea conexiunile politice în scopuri de corupție erau rezonabile, în consecință dezvăluirea faptului că s-a încercat mituirea unui oficial al Comisiei Europene era de mare interes public. Toate informațiile și datele publicate de autorul Lucian Davidescu au fost verificate și confirmate cu sursa Nelu Neacșu, ulterior acesta răzgândindu-se, ceea ce, evident, a ridicat suspiciuni suplimentare unui jurnalist de investigație. În acest sens, autorul Lucian Davidescu l-a considerat pe sursa Nelu Neacșu un whistleblower care a fost ulterior intimidat, probabil prin presiuni și amenințări, ceea ce l-a determinat să mai scrie un articol prin care îl apăra pe acesta.

Șirul evenimentelor descrise atât de pârâatul-autor Lucian Davidescu, cât și de informațiile care pot fi găsite în presă, pe alte platforme, pe acest subiect, precum și asumarea de către hacker-ul Guccifer a metodei prin care a obținut aceste informații, nu lasă vreun dubiu că ele sunt reale, autentice și corecte. Este foarte curios faptul că, deși știa despre

¹ Astfel cum s-a pronunțat în acest sens și ICCJ, Secția a II-a civilă, prin Decizia nr. 3511 din 11 noiembrie 2014.

publicarea acestor informații încă din ianuarie 2014, reclamantul nu s-a simțit lezat în demnitatea și reputația sa decât aproape 4 ani mai târziu, la data acționării în judecată a unuia dintre autorii care au scris despre această anchetă jurnalistică pe baza informațiilor obținute din accesarea ilegală a emailului directorului SRI, fapt confirmat de instanța penală care l-a condamnat pe autorul Lazăr Marcel Lehel aka Guccifer. În mod bizar, reclamantul nu a chemat în judecată și pe ceilalți jurnaliști și editori care au preluat informațiile dezvăluite de Guccifer, ceea ce ne face să prezumăm o anumită vendetta personală împotriva subscrisei și a unora dintre autorii care scriu pe platforma *România Curată*.

Merită menționat aici că dezvăluirile lui Guccifer au fost preluate pe larg de media internațională, astfel cum s-a întâmplat și în cazul altor hackeri-whistlebloweri. Este de notorietate cazul lui Edward Snowden, care, deși a încălcat legea americană, a dezvăluit lumii întregi cum sistemul de interceptări NSA încalcă drepturile cetățenilor, ceea ce constituie interes public. Tensiunea dintre încălcarea legii (confidențialitatea și respectarea corespondenței și a vieții private) și interesul public există și va continua să existe cât timp există state democratice. Deși Edward Snowden și alți hackeri și whistlebloweri sunt condamnați și urmăriți de către instanțele naționale, rolul lor în protejarea interesului public și a drepturilor cetățenilor este recunoscut și se discută despre metode legale de protecție a acestora, în mai multe state.

Mai mult decât atât, pârâțul-autor Lucian Davidescu a confirmat veridicitatea celor afirmate inclusiv prin oficialul Comisiei Europene, Karel De-Vriendt, care apare în corespondența electronică incriminată de reclamant, deci susținerile reclamantului sunt evident nefondate și chiar mincinoase, cu scopul de a induce instanța în eroare cu privire la situația de fapt, prin proiecții și distorsiuni care au avut loc doar în imaginația reclamantului.

2) Referitor la pct. 18 -20 din susținerile reclamantului

Reclamantul susține că, în tot acest timp, de la data la care a știut sau ar fi trebuit să știe despre publicarea acestor articole, și anume ianuarie 2014, până la data introducerii cererii de chemare în judecată, i s-a produs *"un prejudiciu imens"*, care i-a afectat viața profesională *"prin anihilarea credibilității în raport cu angajatorul"*, cu *"partenerii de afaceri"*, cu *"orice potențiali clienți"*, dar și viața privată, de familie și demnitatea.

Or, în materia răspunderii civile delictuale, pe care reclamantul o invocă ca temei juridic al prezentei acțiuni în pretenții, practica și teoria judiciară arată explicit, cu o vastă literatură și jurisprudență, că trebuie să facă dovada prejudiciului, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciul invocat, a vinovăției părții aflate în culpă, a tipului de vinovăție în comiterea faptei ilicite, astfel cum este definită de lege, și anume art. 1357 din Codul Civil:

"1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.

2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă".

Reclamantul nu a făcut dovada nici a faptei ilicite, nici a vinovăției pârâților citați, nici a prejudiciului cauzat, nici a legăturii de cauzalitate dintre presupusa faptă ilicită și presupul prejudiciu produs prin comiterea faptei. În consecință, trebuie să precizeze exact:

- în ce constă ”prejudiciul imens”;
- cum dovedește ”anihilarea credibilității” și în raport cu ce angajator;
- la ce parteneri de afaceri se referă în cauză;
- despre ce ”potențiali clienți” este vorba, în ce domeniu, cu privire la ce tip de servicii și cum au legătură cu cauza dedusă judecătii;
- în ce fel i s-a prejudiciat viața de familie și viața privată.

Reclamantul face referire la deschiderea unei firme proprii de consultanță, ca urmare a eșecului profesional în relația cu anumiți angajatori, menționând doar *Deloitte*), și invocă pierderi de potențiali clienți - prin definiție, fiind potențiali, nu puteau fi pierduți, exista doar o potențialitate de a-i câștiga -, dar nu face dovada faptului că pierderea locurilor de muncă sau eșecul în a câștiga anumiți clienți are vreo legătură cu articolele invocate, publicate acum 4 ani de zile. De asemenea, reclamantul nu precizează în ce constă natura muncii sale de consultanță și în ce fel acele articole i-au afectat sau i-ar putea afecta prezenta vocație sau ocupație profesională.

În consecință, cu privire la aceste aspecte credem că nu există un prejudiciu de imagine, nu există o faptă ilicită, informațiile postate au fost de interes public, reclamantul a avut suficient timp să reacționeze și ar fi avut la dispoziție și protejarea acestui drept de a fi uitat, adresându-se direct operatorului de motor de căutare online (google), conform practicii Curții Europene de Justiție în materie, care stabilește criteriile și pașii de urmat în astfel de cazuri și apoi instanței.

3) Referitor la pct. 31, 34 și 53 din susținerile reclamantului

Onorată instanță, în domeniul liber profesioniștilor, deseori piața, conexiunile, talentul, competența, munca și efortul personal dictează succesul sau insuccesul acestora, nicidecum anumite articole de presă, fie vătămătoare, fie superlative. Impactul unor articole de presă de acum câțiva ani, care nici măcar nu îl aveau ca subiect pe reclamant, doar colateral, pentru ocupația sa profesională actuală și succesul său ca angajat sau liber profesionist pe piața muncii poate fi doar unul marginal, limitat, nicidecum sursa, cauza eșecului profesional al reclamantului. Dacă ar fi fost astfel, credem că aceste eșecuri profesionale ar fi survenit imediat, la data publicării articolelor de presă menționate, ianuarie 2014, nicidecum 4 ani mai târziu, în condițiile în care există și este protejat inclusiv ”dreptul de a fi uitat” în căutările google, stabilit de către Curtea Europeană de Justiție în mai 2014² (decizia C-131/12). Curtea Europeană de Justiție a stabilit că subiectul unor articole (link-uri pe platforme online) poate cere direct operatorului de căutare online (google) să le scoată din căutările online (să fie uitate), după o anumită perioadă de timp.

² <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2014-05/cp140070en.pdf>

Cu toate acestea, Curtea a trasat limita acestui drept la interesul public, în sensul că, dacă există un interes preponderent al publicului în a accesa informațiile respective, acesta se stabilește de la caz la caz, nu pe baza unor criterii general valabile.

Decizia Curții Europene de Justiție nu a stabilit dreptul de a fi uitat ca fiind un "drept superior" altor drepturi fundamentale, în mod particular dreptul la liberă exprimare și dreptul la libertatea presei. Dimpotrivă, a confirmat faptul că dreptul de a fi se șterge anumite date din motoarele de căutare nu este absolut și are limite precise, care se stabilesc de la caz la caz, în context, și se aplică doar atunci când datele respective devin irelevante cu privire la scopurile inițiale.

Astfel cum am subliniat și mai sus, CEJ a remarcat linia de tensiune dintre diferite drepturi și libertăți, dintre interesul legitim al publicului și drepturile fundamentale ale unei persoane. Instanțele sunt chemate să aprecieze aceste aspecte în funcție de impactul asupra vieții private a unei persoane vs. interesul publicului de a avea acces la acea informație. În cazul de față, din situația de fapt și de drept prezentată de reclamant nu reiese că articolele incriminate ar fi avut vreun impact asupra vieții profesionale și personale a reclamantului și nici că ar exista o faptă ilicită cauzatoare de prejudicii morale reclamantului.

4) Referitor la pct. 57, 65 și 69 din susținerile reclamantului

Reclamantul se referă la demnitatea sa ca fiind afectată - fiind un aspect subiectiv, ce ține strict de sensibilitatea și personalitatea reclamantului, nu putem evalua - și la lipsa de bună-credință a pârâtului-autor Lucian Davidescu și a subscrisei, pe a cărei platformă online a fost preluat articolul autorului.

Am arătat la punctele anterioare modalitatea de funcționare a presei de investigație și a modului în care informațiile de interes public se preiau, în mod legitim, de la o sursă la alta, chiar dacă sursa în cauză a fost un hacker care a folosit mijloace ilegale pentru a accesa corespondența privată a persoanelor vizate. Pârâtul-autor a arătat că i-a propus reclamantului mai multe formule prin care să remedieze presupusa atingere adusă reputației, imaginii și demnității reclamantului, pe care acestea le-a refuzat, printre care și un drept la replică sau interviu. Din cele relatate de pârâtul Lucian Davidescu reiese, dincolo de orice îndoială, că reclamantul are obiceiul de a influența diverse părți în scopul de a obține beneficii pentru el însuși, prin prezentarea unor date și situații sau contexte ca fiind de natură a-l prejudicia pe el, de exemplu, cerința de a fi retras un articol pentru ca reclamantul să poată obține un presupus post de secretar de stat în guvernul Cioloș. Având în vedere aceste aspecte cred că putem prezuma, cu date și fapte reale, reaua-credință a reclamantului, care, sub aparența unor pretinse atingeri aduse imaginii și demnității sale - pe care nu le dovedește în niciun fel - solicită daune pentru un prejudiciu nedovedit, acuzând diverse persoane și entități pentru eșecurile sale profesionale, multe dintre acestea constând mai degrabă în intenția, pe care însuși reclamantul o aduce în discuție, de a influența anumite persoane și rezultate în folos personal.

În ceea ce privește subscrisa, reclamantul aduce în discuție o corespondență electronică cu o persoană din staff-ul SAR, în sensul de a dovedi reaua-credință a subscrisei. În speță, opiniile acelei persoane sunt exclusiv personale și nu se reflectă câtuși de puțin asupra politicii editoriale și deciziilor conducerii SAR în ceea ce privește investigațiile jurnalistice de interes public. Mai mult decât atât *România Curată* și SAR au o reputație dincolo de orice îndoială în spațiul public, intern și internațional, în ceea ce privește standardele etice și deontologice jurnalistice, de investigație și de luptă împotriva corupției. *România Curată* și SAR a dezvăluit, de-a lungul timpului, aproximativ 1000 de anchete jurnalistice de larg interes pentru public, cu date și fapte concrete, verificate din nenumărate surse și cu o echipă de jurnaliști și editori de cea mai bună calitate umană și profesională, care au fost preluate în toată mass media. Incapacitatea profesională a reclamantului, de a performa pe piața liberă, imediat ce a pierdut contractele și pozițiile pe care le deținea prin afilieri politice cu firmele lui Sebastian Ghiță denotă că, foarte probabil, reclamantul nu deține competențele și talentul necesare pentru a se susține singur sau în medii cu adevărat competitive. Indiferent de cauzele eșecului său, în mod cert nu articolele de presă, ale *României Curate* sau ale oricui altcuiva constituie sursa acestuia. Reclamantul nu a fost niciodată subiect de interes jurnalistic direct, ci doar colateral, prin natura rolului său în conjunctura care îl privea pe Liviu Maior, director SRI și pe Sebastian Ghiță, om de afaceri și membru al Comisiei de supraveghere a SRI din Camera Deputaților, Parlamentul României.

Reclamantul se referă la refuzul subscrisei de a retrage articolele considerate defăimătoare la adresa sa, dar nu aduce nicio dovadă în acest sens, ci doar declară că ar fi fost "*false dincolo de orice dubiu*". Dimpotrivă, astfel cum am arătat și mai sus, toată metodologia de lucru a *României Curate* are în vedere verificarea surselor și a informațiilor și anumite criterii privind standardul jurnalistic și codul deontologic al jurnalismului după care ne ghidăm. De asemenea, există un cod etic care prevalează în toate acțiunile și proiectele, iar reputația noastră este dincolo de orice îndoială. *Proiectul Alianța pentru o Românie Curată* este asociat cu figuri publice excepționale ale luptei anti-corupție, pentru domnia legii, drepturile omului și protecția drepturilor cetățeanului în raport cu autoritățile, fiind printre puținele organizații neguvernamentale care a acordat asistența juridică gratuită în acest scop.

În consecință, solicităm instanței să aibă în vedere o anumită discrepanță dintre realitatea factuală și realitatea prezentată instanței de percepția reclamantului.

5) Referitor la pct. 75, 76, 78, 81 și 84 din susținerile reclamantului

Prejudiciul cauzat trebuie să reflecte daune materiale concrete - ceea ce nu este cazul în speță - sau daune morale care să reflecte un *pretium doloris* cauzat de acțiunile pârâților, care se justifică, așa cum a reținut practica judiciară în materie, atunci când există o culpă în producerea unui prejudiciu care are consecințe de natură nepatrimonială (traumă psihologică, vătămarea iremediabilă a reputației sau imaginii unei persoane ș.a.).

Or în cauza dedusă judecării acestei instanțe, reclamantul nu a arătat deloc, în niciun fel, care este atingerea adusă vieții private, profesionale, imaginii, reputației și demnității sale. Mai mult decât atât, reclamantul jonglează juridic între domeniul protejării vieții private, cu atingeri aduse fie demnității, fie vieții de familie, fie vieții profesionale (reputația), fără să dovedească niciuna dintre acestea, ci prezentând un lung șir de considerații și digresiuni care pornesc de la diverse prezumții, prezentând date factuale în mod contorsionat, fără a arăta șirul acestora, contextul în care s-au petrecut și fără să explice rămânerea sa în pasivitate timp de 4 ani de la data apariției articolelor de presă incriminate și materia răspunderii civile pentru fapta proprie sau pentru fapta altuia (comitentul pentru prepus).

Reclamantul face o serie de considerații, fără temei juridic sau chiar faptic, cu privire la ce ar fi putut să se întâmple dacă nu ar fi existat această investigație de presă care, repetăm, nu îl avea ca subiect. Reclamantul nu arată nici măcar un fapt sau act juridic (de exemplu terminarea unui contract de muncă, un proiect sau o strategie de business avansată, la care se referă la pagina 12 din cererea de chemare în judecată) prin care i s-a respins inițiativa de afaceri sau proiectul de business cu motivarea legată de existența acestor articole. Distrugerea reputației ar fi însemnat ca reclamantul să nu mai poată fi angajat niciodată nicăieri, însă din ianuarie 2014 până în februarie 2018 a deținut diverse funcții și a încercat să obțină altele nefiind reținut în vreun fel de prejudiciul pretins cauzat imaginii sale. Este ciudat că prejudiciul ar fi apărut tocmai acum, când reclamantul își desfășoară activitatea pe cont propriu, fără ajutorul unor influenți oameni de afaceri. Reclamantul nu a prezentat la dosarul cauzei motivul și motivarea plecării sale din compania *Deloitte*, ci doar pretinde că motivul ar fi legat de articolele de presă din anul 2014.

De asemenea, reclamantul doar pretinde că există o vătămare a vieții sale de familie și a vieții sale private și sociale, dar nu specifică nimic concret, cu excepția propriilor impresii și percepții.

Pe scurt, reclamantul face doar un lung compendiu al propriilor sale impresii și percepții încercând să inducă instanței ideea că astfel, cumva, s-a comis o faptă ilicită care nu există și un prejudiciu care nu există.

6) Referitor la pct. 90 și 91 din susținerile reclamantului

Astfel cum am arătat și în susținerea excepției calității procesuale pasive a subscrisei SAR, reclamantul nu a făcut dovada existenței raportului de prepușenie dintre autorul articolelor incriminate, pârâtul Lucian Davidescu și subscrisa. Pârâtul Lucian Davidescu nu se afla în nicio relație de prepușenie, nu îndeplinea nicio atribuție dată de subscrisa și nici nu avea funcții încredințate în vreun scop de subscrisa pârâtă. Pe scurt, la data preluării articolelor menționate, pârâtul autor nu se afla în niciun fel de relație de subordonare cu subscrisa. SAR și platforma *România Curată* preia în mod regulat articole și investigații de presă de la un număr enorm de publiciști și jurnaliști, având un număr impresionant de

articole publicate și peste 3 milioane de vizualizări și cititori. De-a lungul timpului, investigațiile de presă preluate sau scrise exclusiv pentru platforma *România Curată* au vizat persoane mult mai influente și cunoscute în sfera publică românească, politicieni și deținători de trusturi de media, oameni de afaceri și alții, fără ca niciodată să i se impute subscrisei că ar fi acționat cu rea-credință sau ar fi prezentat informații nereale, cu scopul de a vătăma imaginea și integritatea vreunei persoane sau de a cauza vreun prejudiciu material sau moral, cu intenție. Motivul și scopul acestor articole și investigații de presă a fost întotdeauna interesul public și informarea opiniei publice.

În concluzie solicităm instanței să respingă toate susținerile reclamantului ca neîntemeiate și nesuținute și să respingă acțiunea acestuia fie pe cale de excepție, ca inadmisibilă, fie în fond, ca neîntemeiată și nesuținută, cu cheltuieli de judecată.

În drept, art. 205 și 206 C.pr.civ., art. 194 lit. c și d C.pr.civ., art. 2500, art. 2517, art. 2523 C. civ., art. 1373 alin. 1 și 2 C.civ.

Probe:

Înscrișuri

Vă solicităm să îi puneți în vedere reclamantului să facă dovada, pentru a clarifica:

- în ce constă "*prejudiciul imens*";
- cum dovedește "*anihilarea credibilității*" și în raport cu ce angajator;
- la ce parteneri de afaceri se referă în cauză;
- despre ce "*potențiali clienți*" este vorba, în ce domeniu, cu privire la ce tip de servicii și cum au legătură cu cauza dedusă judecății și cu prejudiciul invocat;
- ce proiecte și inițiative de afaceri sau de natură profesională au fost respinse cu motivarea că existența articolelor de presă incriminate afectează proiectele și șansele reclamantului în sfera sa profesională;
- în ce fel i s-a prejudiciat viața de familie și viața privată.

Interogatoriul reclamantului

Martori.

Depunem prezenta întâmpinare în 2 exemplare, unul pentru comunicare reclamantului.

Anexez:

1. Împuternicirea avocațială;
2. extras din Statutul SAR;
3. Decizia Curții Europene de Justiție (CEJ) în cazul C-131/12 Google Spain SL, Google Inc. v Agencia Española de Protección de Datos, Mario Costeja González, din mai 2014 pentru considerentele legate de tensiunea dintre libertatea de exprimare, libertatea informației media și viața privată a persoanelor și relația dintre drepturi, inclusiv dreptul de a fi uitat;

CLAUDIA M.POSTELNICESCU
CABINET INDIVIDUAL DE AVOCATURĂ
STR. MIRCEA VULCĂNESCU NR. 51, AP. 1, SECTOR 1, BUCUREȘTI
Telefon: +40 763 672 164; +40 21 310 25 65
E-mail: cpostelnicescu@cpacj.ro; www.cpacj.ro

4. Contractul de colaborare dintre SAR și pârâtul-autor Lucian Davidescu, de la data de 7 decembrie 2017.

Data

10.07.2018

Semnătura

Societatea Academică Română (SAR)

prin avocat **Claudia M. Postelnicescu**

